

[Petra Petersen.]

uddannelsen, saa man i Dag som Nødhjælp uddanner Studenter til Lærere paa kortere Tid. Har man overhovedet undersøgt, hvad Aarsagen er til, at Tilgangen til dette Fag er saa lille, som den er? Jeg spørger den højtærede Indenrigsminister: Kender Ministeren Aarsagen til, at der er saa lille en Tilgang til dette Fag?

Ved første Behandling af Lovforslaget nævnte jeg Spørgsmaalet om Sundhedsplejerskernes Arbejdsvilkaar. I Holbæk Amt, saa vidt jeg ved det eneste Amt, hvori man i alle Kommunerne har gennemført Sundhedsplejerskeordningen, har Amtet med Myndighedernes Hjælp skaffet Sundhedsplejerskerne en Bil, hvilket selvfølgelig, navnlig i Landkommunerne, letter Arbejdet betydeligt.

Paa Grundlag af disse Ting mener jeg, at Loven senest om tre Aar bør tages op til Revision. Naar Spædbørnsdødeligheden ligger betydeligt højere her end i Sverige og Norge, kan vi ikke udskyde Lovens Revision i 9 Aar. 9 Aar er en meget lang Tid. Vi har i Danmark de samme Muligheder som Sverige og Norge for at skaffe en bedre Ordning og for yderligere at nedsætte Spædbørnsdødeligheden. Man kan ikke se bort fra, at vi maaske om tre Aar har bedre Betingelser for at gøre Loven obligatorisk. Det afhænger dog i nogen Grad af, hvad man i den Mellemtid fra Sundhedsautoriteternes Side foretager for at faa uddannet det fornødne Antal Sundhedsplejersker. Jeg opfordrer derfor den højtærede Indenrigsminister og Sundhedsautoriteterne til omgaende at sætte et Arbejde og en Agitation i Gang for saa hurtigt som muligt at faa større Tilgang til Faget, saaledes at vi kan faa det tilstrækkelige Antal Sundhedsplejersker.

Det er rigtigt, at man kan tage Loven op til Revision, naar man finder det fornødent, men jeg vil finde det betryggende, om man faar et Tilsagn om eller en Garanti for, at det sker, og derfor vil jeg paa min Gruppes Vegne anbefale, at man stemmer for vort Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg maa anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme imod det stillede Ændringsforslag. Forholdet er det, at vi foruden Loven om Sundhedsplejersker har to andre Love, der handler om Helbredsundersøgelser af Børn, nemlig Lov af 30. April 1946 om Lægeundersøgelse af Børn fra Fødselen til det syvende Aar og Lov af 12. Juli 1946 om Skolelæger, saaledes at Sundhedsplejerske-

loven sammen med disse to Love danner et naturligt Hele, der tager Sigte paa saa godt som det er muligt at sikre Børnenes legemlige Sundhed til Skoletidens Afslutning.

Jeg synes derfor, det er naturligt, naar der er høstet tilstrækkelig Erfaring med Hensyn til disse to Love, hvoraf den ene først er traadt i Kraft den 1. Januar 1948 og den anden, Loven om Skolelæger, først skal være gennemført overalt her i Landet til 1. April 1949, da at revidere hele Lovkomplekset samtidig og maaske faa dem sammenarbejdet til et Hele. Men dette maa kræve i det mindste nogle Aars Erfaring, og da Loven om Skolelæger indeholder en Bestemmelse om Revision i Rigsdagssamlingen 1956—57, har jeg fundet det rigtigt at følge Sundhedsstyrelsens Indstilling om ogsaa at fastsætte Revisionen af Loven om Sundhedsplejersker til dette Tidspunkt. Skulde det imidlertid vise sig, at der fremkom sagligt begrundede Ønsker om at faa foretaget den samlede Revision paa et tidligere Tidspunkt eller en Revision af Sundhedsplejerskeloven alene, er der naturligvis ikke noget i Vejen for, at et saadant Ønske til sin Tid kan tages op til Overvejelse.

Naar man spørger mig, om jeg kender noget til Aarsagen til, at Tilgangen til Sundhedsplejerskernes Gerning er saa ringe, saa maa jeg sige, at Aarsagen hertil er vel den samme som til, at der er Mangel paa Sygeplejerskepersonale. Nu er det desværre ikke det eneste Felt, hvor der for Tiden er Mangel paa Arbejdskraft. Saadan som Forholdene er i Øjeblikket, mener jeg ikke, at Ændringsforslaget om Revision allerede i Rigsdagssamlingen 1950—51 er vel begrundet. Jeg skal derfor henstille til Tingets ærede Medlemmer at stemme imod det stillede Ændringsforslag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Ved den tidligere Behandling af Lovforslaget udtalte jeg Betænkelighed ved, at man udsatte Revisionen af den gældende Lov til Rigsdagssamlingen 1956—57. Men da Indenrigsministeren understregede, at man ikke behøvede at vente til 1956—57 — der staar jo i Lovforslaget „senest i Rigsdagssamlingen“ —, og udtalte, at Spørgsmaalet, naar der fremsattes velbegrundede Ønsker om Revision inden dette Tidspunkt, kunde tages op til Overvejelse, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer imod det stillede Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Fru Petra Petersen udkastede den Tanke, at man kunde slække paa Uddannelsen af Sundhedsplejerskerne, men det vil jeg tage Afstand fra. Det er af